

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at runde den blødere profil en enkelt gang, for vi har læst, at Venstres politiske ordfører, fru Ulla Tørnæs, i Berlingske Tidende forleden dag har udstedt en garanti mod fyringer i den offentlige sektor; det var simpelt hen imod Venstres politik, at sådan noget skulle forekomme.

Så er det, man kan spørge sig selv, hvorfor Venstre overhovedet er interesseret i en debat om udlicitering, for hvis en udlicitering fører med sig, at man kan få leveret den samme vare ved hjælp af færre ansatte, men Venstre samtidig har udstedt en garanti mod, at man skal have færre ansatte, hvad er det så man skal udlicitere? Hvis man skal have private til at udføre arbejdet, men samtidig ikke må skille sig af med offentligt ansatte, så bliver det jo bare til den dobbelte pris.

Altså hvad er det egentlig, Venstre mener med udlicitering? Hvorfor er det egentlig, at Venstre er interesseret i det her område, når der nu er udstedt sådan en garanti? Er det en garanti, som Venstres ordfører i dag kan bakke op om?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu står Venstres ordfører her og ømmer sig lidt over, at de bliver beskyldt for at være pengejægere; det er uretfærdigt, at man har sat sådan et billede op af dem i spørgsmålet om udlicitering og andet.

Jeg konstaterer bare, at f.eks. Venstres politiske ordfører, fru Ulla Tørnæs, på et tidspunkt sagde, at der skulle slet ikke ske nogen besparelser i den offentlige sektor, når Venstre kom til, for den måde, man ville klare det på, var, og jeg citerer fra Ekstra Bladet: »Vi mener, vi kan frigøre to cifrede milliardbeløb ved at sende forskellige opgaver i udlicitering.«

Senere hen kom Venstres formand, hr. Anders Fogh Rasmussen, og sagde, at man kunne hente 30-40 mia. kr. hjem, og han pegede på Udliciteringsrådets rapport og alt muligt andet.

Lige pludselig fik vi så en lang debat omkring det, hvor det er sådan lidt uklart – jeg ved ikke, om det er rundt og blødt, men det er da i hvert fald uklart – hvor meget der egentlig i dag skal spares ved de her ting. Det ville da være meget rart at vide, om det er nul, om det er midt imellem, eller om det stadig væk er de der 26 mia. kr., som Venstre snakker om. Det må man da

kunne få et klart svar på fra Venstres næstformand.

Og så spørger Venstres næstformand her, hr. Lars Løkke Rasmussen, om der er en saglig grund til, at der lige præcis skulle være et problem, når opgaverne bliver sendt i udlicitering, og jeg skal prøve at give nogle tal på ... nej, det skal jeg så ikke.

Formanden:

Nej, det bliver så ikke i denne omgang, desværre. Og så er det fru Jette Gottlieb.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Der er jo det spændende ved diskussioner, der svinger mellem ideologi og praktik og virkelighed, at man godt kan komme med de ideologiske betragtninger og så bagefter lade være med at forholde sig til de konkrete tiltag, og det er jo lige præcis det, hr. Lars Løkke Rasmussen gør. Han siger: Nå, ja, vi skal ikke snakke redskaber, det, at der skulle være en bedriftssundhedstjeneste, det er ikke væsentligt, det, vi taler om, er noget helt andet.

Nej, det interessante er jo lige præcis, at når man kommer ned i de konkrete redskaber, så viser virkeligheden sig. Der viser det sig jo, om man vil være med til tingene, og derfor vil jeg godt spørge helt konkret: Vil hr. Lars Løkke Rasmussen med de ord in mente, han tidligere har sagt, være med til at lave en arbejdsmiljøgaranti ved udbud? Vil han være med til i enhver udbudsforretning at have en passus, der hedder: »Arbejdsmiljøet må ikke forringes i forbindelse med dette udbud eller denne udlicitering« og være med til at føje det ind i den lovgivning om udbud, som kommer her snart?

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Først til hr. Anders Samuelsen: Altså jeg mener ikke at kunne erindre, at vi i mit parti har for vane sådan at udstede garantier. Det er vist et andet sted i det politiske spektrum, man benytter det redskab, og jeg erindrer heller ikke, at der er udstedt noget, der hverken er eller kan opfattes som en garanti for, at hver enkelt ansat i den offentlige sektor kan forvente, at vedkommende til evig tid skal være i præcis den samme jobfunktion i eget regi.

Det følger jo af sagens natur, at hvis man går ud og spørger til prisen, og det viser sig, at man kan få løst opgaven billigere/bedre et andet